

2 grade Celsius

Автор(и): Нора Иванова, Редактор Растителна Защита /P3/

Дата: 08.12.2015 Брой: 12/2015

Pe 30 noiembrie, Conferința Mondială a Națiunilor Unite privind Schimbările Climatice (COP 21) a fost deschisă oficial în Le Bourget, lângă Paris. Peste 100 de țări, inclusiv statele membre ale UE, vor sta la aceeași masă timp de aproape două săptămâni pentru a discuta probleme comune tuturor, legate de schimbările climatice globale de pe planeta noastră. Președinții SUA, Rusiei, Chinei, precum și șeful statului francez François Hollande și secretarul general al ONU Ban Ki-moon vor prezenta rapoarte detaliate cu propuneri pentru soluții pe termen lung.

Conform datelor Organizației Meteorologice Mondiale, 2015 este cel mai fierbinte an de când au început măsurătorile. Nivelurile de gaze cu efect de seră din atmosferă au atins noi maxime, iar concentrația medie globală de dioxid de carbon în primăvara anului 2015 în Emisfera Nordică a depășit pentru prima dată bariera de 400 de părți pe milion, arată studiile. Astfel, 2016 va fi și mai cald decât 2015, și tot așa, până în momentul în care va fi deja prea târziu pentru a opri impactul

dăunător asupra naturii. Dacă încălzirea globală nu este limitată, și anume la **2°C față de era pre-industrială (1850-1900)**, dezastrele naturale așteptate vor deveni realitate, nu producție Hollywood. Întregi orașe vor fi submersate, o mare parte din terenurile agricole vor dispărea, iar valul migrațional, ca urmare a schimbărilor climatice, va modifica pentru totdeauna granițele naționale. Aproximativ 250 de milioane de refugiați climatici își vor părăsi patria până în 2050. Soluția este una - o reducere drastică a consumului de energie și înlocuirea combustibililor fosili cu surse regenerabile. Toate acestea incluse într-un acord internațional care este obligatoriu pentru toate țările și garantează priorități legale precise și clare, obligând statele să adopte legi în această direcție, și nu este de natură voluntară. Vor reuși marile parteneri să ajungă la un consens în 13 zile în această bătălie poate sortită eșecului?

13 Zile

Conferința Mondială va dura exact 13 zile, din 30 noiembrie până în 11 decembrie, iar negocierile se așteaptă a fi dure deoarece participanții și-au propus obiective excesiv de ambițioase: reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră cu cel puțin 40%, atingerea unei eficiențe energetice de 40% și creșterea surselor regenerabile cu cel puțin 30% până în 2030. Propunerile Parlamentului European privind reducerea emisiilor în aviație și navigație vor fi de asemenea discutate ca o posibilitate reală de limitare a gazelor cu efect de seră. Va reuși un potențial acord global care să conțină propunerile menționate mai sus să salveze lumea?

Clasamentul 2015

În legătură cu viitoarea întâlnire, experții Centrului de Mediu pentru Europa Centrală și de Est au elaborat un special "Clasament - 2015", care include statele membre ale UE. În ceea ce privește activitatea lor pentru adaptarea la schimbările climatice globale, țările sunt împărțite în trei grupuri. În primul, care are un rating ridicat, se regăsesc 9 țări, primele trei locuri fiind ocupate respectiv de Austria, Danemarca și Finlanda. În grupul cu rating mediu se află zece țări, conduse de Olanda, Slovacia și România. În al treilea grup cu rating scăzut sunt 9 țări, primele trei fiind: Cipru, Bulgaria și Croația.

Hristo Dunchev, directorul Centrului de Mediu pentru Europa Centrală și de Est, spune că clasamentul este determinat pe baza a șase indicatori cu un total de 15 sub-indicatori. Printre aceștia, cei mai importanți sunt: economic, implementarea Strategiei UE privind adaptarea la schimbările climatice, acțiuni în domeniul energiei regenerabile, implementarea directivei privind evaluarea și gestionarea riscurilor de inundații.

Un Plan pentru Salvarea Planetei sau o Hartă Geografică a Sărăciei?

Chiar și într-o problemă globală precum schimbările climatice și consecințele lor, decalajul dintre țările bogate și cele sărace este mai mult decât tangibil. Pentru a implementa planul de salvare a planetei, este necesară trecerea la energie verde și respectarea strategiilor naționale de adaptare

la schimbările climatice. Toate acestea costă bani, pe care o mare parte din țările mai sărace nu îi au. O parte excepțional de importantă a întâlnirii de la Paris va fi determinarea sumei și a metodei de finanțare a planurilor de adaptare a tuturor țărilor afectate. Țările industrializate au declarat un angajament de strângere a 100 de miliarde de dolari anual până în 2020 ca finanțare publică și privată pentru a ajuta țările sărace, care trebuie să-și reducă emisiile și să se pregătească pentru schimbările climatice. Dar conform Programului de Mediu al ONU, adaptarea tuturor țărilor la noile cerințe va costa aproximativ 150 de miliarde de dolari anual până în 2030. Unii experți cred că combaterea schimbărilor climatice va lua între 0,04% și 0,14% din creșterea anuală a PIB-ului global.

Cealaltă mare preocupare este dacă acordul care urmează a fi redactat la conferința actuală va fi obligatoriu din punct de vedere legal. Încă ne amintim experiența amară cu cel anterior (Protocolul de la Kyoto), care a fost recomandat și în acest sens foarte convenabil de evitat de cei care au considerat profitabil să-și extindă activitatea industrială și să exploateze nemilos resursele naturale deja drastic diminuate.

Protocolul de la Kyoto este primul acord global de protecție a mediului, semnat încă din 1997 ca o completare la Convenția-cadru a Națiunilor Unite privind Schimbările Climatice, dar nu a fost ratificat, de exemplu, de către SUA. Canada s-a retras zgomotos, iar India și China au adoptat acordul ca neobligatoriu, în ciuda angajamentului asumat de a limita 9 tipuri de emisii de gaze (din tipurile CO₂, CH₄, N₂O și trei tipuri de gaze industriale fluorurate: HFC, PFC și SF₆), care provoacă încălzirea planetei. Scopul Protocolului de la Kyoto a fost ca în perioada 1 ianuarie 2008 — 31 decembrie 2012 să se reducă eliberarea acestor emisii în atmosferă cu 5,2% față de nivelul din 1990. Acordul se bazează pe un principiu de piață pentru reglementare, exprimat în comerțul internațional cu contingente pentru emisii dăunătoare. Aceasta înseamnă că statul sau organizațiile economice de pe teritoriul său pot vinde sau cumpăra contingente pentru emisia de gaze cu efect de seră de pe piețe naționale, regionale sau internaționale (Art. 17 din Protocol).

Orizonturi Noi

Între timp, Franța a promis să investească 2 miliarde de euro pentru dezvoltarea energiei regenerabile, electrificarea și ecologizarea în Africa, în cadrul unui program până în 2020, așa cum a anunțat președintele francez François Hollande la o întâlnire cu liderii africani. În discursul său oficial de la Paris pe 30 noiembrie, președintele bulgar Rosen Plevneliev a subliniat că vede viitorul în "restructurarea economiilor noastre, abandonarea modelelor de producție intensive în resurse ale trecutului". Economia globală cu emisii reduse de carbon, potrivit președintelui SUA Barack Obama, este posibilă doar și numai dacă se stabilește un preț pentru carbon. Soarta noastră climatică rămâne neclară până când elita economică mondială decide ce scenariu să le atribuie contribuabililor săi.